

Starcke: Efterhaanden som den politiske Debat skrider frem, bliver det mere og mere klart, at det Forslag om et Valg for sig og en Udtalelse om Sydslesvig for sig, som Retsforbundet fremsatte allerede i Februar, og som er identisk med vort Ændringsforslag til det socialdemokratiske Forslag til Beslutning, er den eneste værdige og rimelige Løsning af den foreliggende Situation. Den vil tilfredsstillende dem, der er Tilhængere af Valg, og den vil tilfredsstillende dem, der er Tilhængere af en Folkeafstemning, og saa indviklet som den politiske Knude er slaaet i Øjeblikket, synes der her at være en frugtbar Fremgangmaade. Det er et Forslag, som vil tjene baade Danmarks Interesser og Sydslesvigernes Interesser, og endelig det Forslag, som med det mindste Maal af Resignation vil kunne tiltrædes af det største Antal af Tingets Medlemmer, i hvert Fald er det efter mit Skøn det Forslag, som Vælgerne i dette Land vil synes er det rigtigste. Selve Forslaget om en Folkeafstemning er jo tiltraadt baade fra Venstres og konservativ Side, og det skulde derfor være muligt at finde en Vej frem efter denne Linie. Jeg skal derfor paa det alvorligste anbefale at stemme derfor, uanset Partiparoler og Partirammer, idet jeg i denne Anledning gerne vil minde om, at ærede Medlemmer kun er bundet af deres Overbevisning og ikke af deres Partibestyrrelse.

Vi mener fra vor Side, at de faktiske Forhold har vist, at Regeringen har ført Landet ud i et økonomisk Uføre med tiltagende Restriktioner og Kontorstyre, og vi mener, at selv om Regeringen har været en Mindretalsregering med de Svagheder, som følger dermed, maa denne Linie nu siges at være forsøgt, og den duede ikke. Som Mindretalsregering har den høje Regering været en Kolos paa radikale Lærfødder. Hovedet er af Guld, selv om det somme Tider i Henhold til gældende Lov synes at være vekslet med Papir i Nationalbanken. Men hele denne Kolos synes at skulle falde sammen i Aften.

Hvad der saa vil komme ud paa den anden Side af et Folketingsvalg, er det for tidligt at spaa om. Vi fra vor Side vil gaa ind for en Politik, hvorefter det danske Folk skal have hele den Jordværdi, som det danske Samfund skaber. Derimod skal det enkelte Menneske have den fulde Ret til Udbyttet af sit Arbejde. Det er en saa enkel og saa klar Politik, at enhver vil kunne forstaa den. Vi ønsker Told- og Varefordyrelse afviklet, vi ønsker Frihed under Ansvar, og vi ønsker et frit Folkestyre. Dette

er Punkter, som praktisk talt hele den danske Befolkning, naar den lærer dem at kende, naar den bliver klar over deres Indhold, i sit inderste er Tilhænger af.

Naar den højtærede Finansminister oplyste, at han skønnede, at efter de løbende Foranstaltninger vilde de 3 af 4 Milliarder Kr. af de ledige Penge være inddraget, og at der nu kun resterende 1 Milliard, har man Lov til at spørge, om det ikke havde været den høje Regerings Opgave ogsaa at faa denne sidste Milliard inddraget. Allerede ved Behandlingen af Eengangsskatten spurgte det nu afdøde Medlem Chr. Norlev den højtærede Minister, om den Pengesaning, som var paa Tale dengang, vilde være tilstrækkelig til, at man dermed kunde begynde at afvikle Restriktionerne, men da den højtærede Finansminister svarede, at det var den ikke, var det Aarsag til, at vi ikke vilde støtte Forslaget om Eengangsskatten. Man har Lov til at hævde, at siden den Tid har der været rigelig Tid til at føre Pengesaning til Bunds, og da man ikke vil gaa den Vej, vi fra vor Side har anvist, til at skaffe en falsk Kapital ud af Verden ved at ødelægge Jordmonopolet gennem fuld Grundskyld, ved at ødelægge Toldmonopolet gennem Frihandelsreformer og ved at indskrænke Administrationen gennem den deraf følgende Afvikling af Restriktionerne, saa havde det været Regeringens Pligt ad anden Vej at løse dette Spørgsmaal, som maaske kan siges at have været det vigtigste og nærmest liggende Spørgsmaal, som denne Regering har haft. Den har forsømt denne Opgave, selv om den kunde se, at denne Opgave løses i f. Eks. Benelux-Landene. I disse Lande har den hurtige Pengesaning været en af de vigtigste Forudsætninger for, at Landene til Trods for, at de var langt mere krigsødelagte end det relativt skaanede Danmark, nu er langt længere fremme i Genopbygningen af baade Erhvervslivet og Erhvervsfriheden og den menneskelige Tilfredshed.

Belgiens gunstige Stilling hænger til Dels sammen med, at det har haft et Kongo som Koloni, men dette er ikke den eneste Forklaring, og i hvert Fald kan denne Forklaring ikke gælde, hvad angaar Holland og Luxembourg. I Belgien har de fulgt en bevist liberal Kurs efter deres Pengesaning. Dertil har der været knyttet en hurtig og fremadskridende Afvikling af Importrestriktioner og Priskontrol, og at man i disse Retninger er saa langt mere fremskredne dernede end i Danmark, burde have opflammet den høje Regering, som jo ogsaa siges at være en liberal Regering, til at lære af